

HAMLET: Ah! Őu et yığımı keŐke erise, erise de bir damla çiy haline gelse. Yahut, Tanrı kendi canına kıymayı insana yasak etmeseydi. Yarabbi, yarabbi! Bu dünyanın her hali bana ne kadar bitmiŐ, bozulmuŐ, ne kadar tatsız boŐ geliyor. Yazık ona, yazık! Yolunmıyan otları tohuma kaçmıŐ bir bahçeyi andınıyor. Tabiatıta ne kadar yabancı, zararlı Őey varsa iini sade onlar bürümüŐ. Böyle olacaktı ha! leli daha iki ay geçti. Yok, o kadar bile değil, iki ay bile değil. Hem yle mükemmel bir hükümdardı ki, bunun yanında, Satyr'ın yanına Hyperion gelmiŐ de durmuŐ sanılırdı. Hem annemi öyle severdi ki rzgrların yüzüne hızla değmesine bile razı olmazdı. Ey gökler, ey yer! Hatırlamasam olmaz mı? Doyduka iŐtahı artıyormuŐ gibi kollarını babamın boynundan nasıl ayırmazdı. Sonra bir ay içinde... DŐnmeyeyim daha iyi. Ey ruh düŐkünlüęü, senin adın kadın olmalı. Bir aycağız... zavallı babamın ölüsünün ardından, Niobe gibi gözyaŐı içinde giderken... giydiği ayakkabıları bile eskimeden... o kadın, evet aynı kadın... Tanrım! Muhakemeden nasibi olmıyan bir hayvan bile daha uzun zaman acınırdı... Amcamla evlendi, babamın kardeŐiyle. Ama ben Herakles'e ne kadar benzemiyorsam o da babama o kadar benzemez. Bir ay içinde. Sahte gözyaŐlarının tuzundan yanan gözlerinin daha kızzılığı geçmeden evlendi. Ah! Bu kadar ateŐle haram döŐeęine koŐmak ne suçlu bir seęirttiŐ! Bu iŐin ne baŐında hayır var ne sonu hayır çıkar. Ama benim iim parçalanacak; çünkü dilimi tutmaya mecburum.

William Shakespeare, HAMLET, ev: Orhan Burian, MEB Yayınları, 1995 Sayfa:20